

Grund til at paahvde Butikernes Lukning paa nogen Tid af Søndagen, thi det kan ikke forstyrre Gudstjenesten i og for sig, at der handles inde i Butikerne, og der vilde heller ikke være Grund til at gjøre Indskrænkning i Arbeidshjælp, undtagen forsaavidt disse Arbeidshjælp finde Sted saa nær ved en Kirke, at Gudstjenesten derved kunde forstyrres. Det er altsaa et Synspunkt, som, hvis det skulde gennemføres, vilde saa at sige gjøre det helt af med vor hidtil gjældende Helligdagslovgivning. Derfor har jeg ment ikke at kunne gaa med dertil. Der var i det andet Thing stillet et Forslag om, at der skulde indrømmes Justitsministeren Myndighed til at dispensere, altsaa til at tillade visse Arter af offentlige Forhørelser, navnlig dramatiske Forestillinger og Koncerter efter Kl. 1 Middag, hvilket Forslag imidlertid ikke blev vedtaget, og som der altsaa forsaavidt ikke foreligger noget Spørgsmaal om for Diebliffet. — Bestemmelserne i §§ 7 og 8 frembyde ikke nogen Grund til særlige Bemærkninger, idet de ere temmelig ligefremme. Den ene er blot en Bestemmelse angaaende Straffen, som noget forøger Ansvarer for Arbeidsgiveren, medens Ansvarer for Resten ogsaa paahviler Arbeideren, naar der arbeides om Helligdage. — § 8 indeholder en Bestemmelse, som strengt taget ikke er nødvendig, idet der kun udtales, at Loven af 7de April 1876 bliver i Kraft, forsaavidt den ikke kommer i Strid med denne Lov, Noget, som maaste allerede fulgte af Begyndelsen i § 7, men som det paa den anden Side ikke kan skade at optage en udtrykkelig Tilkjendegivelse om. — Med Hensyn til § 3 er der endnu et Punkt, som jeg finder mig foranlediget til at gjøre en Bemærkning om, og det er, at naar der i Begyndelsen af Paragrafen i dens første Stykke tales om Fabrikker eller saadanne Værksteder og Arbeidsteder, hvor Arbeidet udføres paa fabrikmæssig Maade, er herved kun tænkt paa industrielle Foretagender, og der er aldeles ikke sigtet til Landbrugsvirksomheder, saasom Meierivirksomhed eller deslige. De Ord, der ere valgte i Begyndelsen af § 3, ere aldeles de samme Ord og Udtryk, som ere benyttede i Loven af 23de Mai 1873 om Tilhyn med unge Menneskers og Børns Arbejde i Fabrikker. Man kunde jo nemlig gjøre den Indvending mod Bestemmelsen i § 3 saavel som mod flere andre Bestemmelser, at dette Udtryk „Fabrikker eller fabrikmæssig drevne Virksomheder“ er ubestemt, og at navnlig Grændsen mellem Fabrik og Haandværk er vanskelig at drage. Men dertil er at svare, at Grændsen mellem Fabrik og fabrikmæssig drevne Virksomhed paa den ene Side og

Haandværk paa den anden Side kan man alligevel ikke blive fri for at drage; den maa nemlig drages paa Grund af Reglerne i Lov af 23de Mai 1873, som indfører Tilhyn med Fabrikker og fabrikmæssige Virksomheder, navnlig for at paase, at Lovens Bestemmelser om Børns og unge Menneskers Arbejde dersteds blive opretholdt. For altsaa at stille Sagen saa klart som muligt er der i dette Lovforslag brugt ganske de samme Ord og Udtryk til at betegne Gjenstanden, som der er brugt i Lov af 23de Mai 1873. Meningen her har saaledes været, at man ved Bedømmelsen af, hvad der var Fabrik og fabrikmæssig Virksomhed, skulde holde sig til det Samme som Loven af 23de Mai 1873 saaledes, at det ydre Kriterium for, hvad der var Fabrik og fabrikmæssig Virksomhed blev det, om Vedkommende staar under Fabrikinspektørernes Tilhyn. Set fra dette Synspunkt anser jeg det for klart, at der under 1ste Stykke i § 3 ikke kan være Tale om at indbefatte alle Landbrugsvirksomheder. Men jeg tilføjer, at skulde Noget i den Henseende ønske det udtrykkelig udtalt, antager jeg ikke, at det vil møde nogenjohelst Hindring fra nogen Side, fordi det vitterlig har været Meningen, at der ved Bestemmelsen kun skulde tages Sigte paa den egentlige Industrivirksomhed og ikke paa Landbruget. — Det forekommer mig derfor, at ihvorvel dette Forslag er kommet meget sent herind, kunde det dog maaste, da det er en Sag, der længe har været debatteret, for Landstinget være værd at tage under Overveelse, om man ikke med nogle Forandringer, som jeg har tilladt mig at antyde for mit Vedkommende, vilde finde det rigtigt at faae Lovforslaget igjennem i denne Samling.

Styr: Jeg føler mig overbevist om, at Flertallet af Medlemmerne i dette Thing vil være enigt med mig, naar jeg begynder med at udtale en alvorlig Beflagelse over, at et Lovforslag, der har været Gjenstand for Behandling i det andet Thing i flere Aar, først bliver oversendt her til os den 31te Marts, bliver oversendt saa sent, at der jo egentlig ikke kan være Tale om nogen virkelig indgaaende Behandling af denne Sag fra Landstingets Side, og bliver oversendt under saadanne Forhold, at Behandlingen i det andet Thing har fundet Sted saa sent i Samlingen, at vi ikke engang have kunnet faae de Numre af Folkethingstidenden uddelt, fordi de vel ikke ere trykte, hvori 2den Behandling i Folkethinget findes meddelt. Altsaa have dette Things Medlemmer ikke, forsaavidt de ikke have kunnet være til Stede ved 2den Behandling, haft nogen Deltagelse